

Preek in de Avondmaalsdienst, Capelle-Schollevaar, 5 december 2010, 9.15 uur

Thema: 'De verrassing wordt voorbereid' naar aanleiding van Lukas 1: 5-25 (kern: vers 24-25)

1. Waarom verbergt Elisabeth zich?

Zo op het eerste gezicht klinkt het wat raadselachtig, vindt u niet? In vers 24: Na die dagen werd Elisabet, zijn vrouw, zwanger, en zij verborg zich vijf maanden, want, zeide zij: 'Aldus heeft de Here aan mij gedaan...' Het lijkt een klein beetje, alsof Elisabeth op deze manier een stukje wrok naar buiten brengt. 'God heeft Zich heel lang voor mij verborgen gehouden, nou zal ik mijzelf eens verborgen houden.' Het lijkt wel, alsof hier een stuk frustratie uit spreekt.

Wat is hier aan de hand? Waarom doet Elisabeth dit? Waarom is ze vijf maanden lang onzichtbaar voor de buitenwereld?

2. De verborgen pijn...

Om dat te begrijpen, moeten we proberen ons in te leven in deze vrouw, in dit echtpaar. Het is een priesterlijk echtpaar. Zacharias is priester in de tempel in

Jeruzalem, en ook Elisabeth is van hoge komaf: ze is nakomlinge van de eerste hogepriester Aäron. En wat staat er dan in vers 6? 'Zij waren beiden rechtvaardig voor God en leefden naar alle geboden en eisen des Heren, onberispelijk. En zij waren kinderloos, omdat Elisabet onvruchtbaar was, en zij waren beiden op hoge leeftijd gekomen.' In die twee zinnen zit een hele wereld van verdriet. Twee mensen die dichtbij God leven, twee mensen die in alles, echt alles de vraag stellen: 'Wat zou God willen?' Twee mensen die zóveel houden van hun hemelse Vader, en toch... vol verdriet. Kinderloos. Verborgene pijn. Wat zou je graag een kind knuffelen. En kinderloosheid heeft daarnaast in elke cultuur weer andere pijnlijke kanten. Als je in onze tijd langer samen bent en geen kinderen krijgt, denken de meeste mensen dat je daar bewust voor kiest. En dan proef je soms de verwijten: 'Wat egoïstisch, dat je geen kinderen neemt...' Of een soort onderhuidse jaloezie: 'Lekker makkelijk, zonder kinderen...' In Israël was er een ander verdriet. Mensen dachten dat het vast wel een straf van God zou zijn, als je geen kinderen kreeg. Ongetwijfeld hebben Zacharias en Elisabeth zelf daar ook mee lopen tobben. Zoals dat óók kan in onze tijd. 'Here God, heb ik dan iets fout gedaan? Laat het me zien, Heer! Is er een bepaalde zonde waardoor ik U heb gegriefd?'

Jarenlang hebben ze samen gebeden, die twee mensen, in de heuvels van Judea. Ze hebben gesmeekt om Gods genade. Ze hebben geroepen om een kind. En elke maand weer leefden ze tussen hoop en vrees. Jaar in, jaar uit. Totdat het onmiskenbaar was: het kan niet meer. De tijd is voorbij...

3. God hoort elk gebed!

Het gebed om een kind verstomde, maar het verdriet bleef. En nu, na al die jaren, komt Zacharias thuis

met dat wonderlijke verhaal. Een verhaal dat hij niet eens kan vertellen, hij moet het opschrijven. Een engel was er, in de tempel, rechts naast het reukofferaltaar. dat reukofferaltaar, daarop werd wierook geofferd. Dat symboliseert de gebeden, die opstijgen naar God, als een heerlijke geur in Zijn neus. Naast het gebedsaltaar staat een engel: 'Wees niet bang, Zacharias, want je gebed is verhoord...' 'Je gebed verhoord'? Ik kan me voorstellen dat Zacharias heeft moeten nadenken, in een fractie van een seconde: 'Welk gebed? Waar doelt de engel op?' En dan die woorden: '... en je vrouw, Elisabeth, zal een zoon baren en je zult hem de naam Johannes geven.' Johannes, dat wil zeggen: 'De HERE is genadig.' Is het een wonder dat Zacharias het niet kan geloven? Is het een wonder dat hij een teken vraagt? Ja, het is een engel die het zegt! Maar dan toch...

Als hij thuiskomt, bij Elisabeth, ligt hun hele leven overhoop. Maar God houdt woord! Elisabeth, op haar hoge leeftijd, wordt zwanger! En dan neemt ze dat besluit: 'Ik trek me terug, ik houd me verborgen, vijf maanden lang.' Waarom? Is dat wrok, van Elisabeth? Oppervlakkig gezien zou je dat kunnen denken, maar dan lezen we niet goed wat er staat, in vers 25. Wat zegt Elisabeth? 'Aldus heeft de Here aan mij gedaan in de dagen, waarin Hij op mij

nederzag om mijn smaad onder de mensen weg te nemen.'

'De dagen waarin Hij op mij neerzag...' Elisabeth moet zich soms vertwijfeld hebben afgevraagd: 'Hóórt God mijn gebed wel? Ziet Hij mij wel? Of heeft Hij mij verstoten?!' Misschien heeft ze het soms gedacht, heel even: 'Bestaat Hij eigenlijk wel? Of bid ik voor niets?'

Maar nu komt alles in een ander licht te staan! Alles! Al die jaren! 'Aldus heeft de Here aan mij gedaan - zó heeft Hij Zich verborgen, net als ik nu doe - in de dagen, waarin Hij op mij nederzag *om mijn smaad onder de mensen weg te nemen*. God keek niet de andere kant op! Nee, God was intens bewogen bij deze twee mensen: Zacharias en Elisabeth. Terwijl Elisabeth dacht dat God weg was, dat Hij niet wilde luisteren, was God juist één en al oor, en één en al oog. Hij zag haar, Hij kende haar, Hij kende elke traan, Hij hoorde elke zucht, en... Hij was bezig om Zijn werk voor te bereiden!

Zó werkt God, gemeente, zó werkt God. Misschien gaat u door een tijd, waarin God ver weg lijkt. Misschien denk jij het weleens: 'Waarom bid ik eigenlijk? Ik krijg toch nooit antwoord...' Maar HOUD MOED!!! Élk gebed wordt door God gehoord, elke traan wordt door Hem gezien, elke zucht wordt door Hem opgemerkt. Denk nóóit dat de hemel gesloten is, nooit! God heeft beloofd om dichtbij te zijn, om te luisteren als wij bidden, en wat Hij belooft, dat maakt Hij waar! Hij geeft Zijn verrassingen, en die bereidt Hij voor, in stilte.

Dát is wat Elisabeth bedoelt, als ze zich verbergt. Ze wil niet met andere mensen praten over wat er gaat komen. Ze wil dat andere mensen vragen stellen: 'Waar is ze toch, Elisabeth? Weet jij het?!' Zoals zij zelf die vraag heeft gehad: 'Waar is Hij toch, de HERE?' En dan, op een dag, zal ze naar buiten komen. En iedereen zal het zien aan haar lichaam, in één oogopslag, dat ze een kind verwacht, en dan zal ze het vertellen, haar mond zal overlopen van vreugde, van lof aan God. Elisabeth verbergt zich, en des te groter is de verrassing!

4. De HERE lost al Zijn beloften in!

Ja, God laat vaak op Zich wachten. Eeuwenlang, vele eeuwen lang, is er uitgekeken naar de komst

van de Messias, de Verlosser! Generatie na generatie is overleden, en mensen hebben gebeden: 'O God, waarom duurt het zo lang?' Maar waren die gebeden voor niets? Gingen ze verloren in een leeg heeal? Volstrekt niet! God hoorde elk gebed! En steeds weer gaf Hij een bemoediging, via Zijn profeten: 'Houd moed, blij wachten, want Hij zal komen, de Verlosser. En voor Hem uit komt de bode, we hoorden de profetie uit Maleachi 3 aan het begin van de dienst: ' Zie, Ik zend mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal; plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds, die gij begeert. Zie, Hij komt, zegt de HERE der heerscharen.'

Eeuwenlang hebben mensen uitgekeken naar de Messias, en Hij is gekomen. En zo, gemeente, kijken wij al twintig eeuwen lang uit naar Zijn terugkomst. Je kunt moedeloos worden, of cynisch, en denken: 'Hij komt toch niet meer.' Je kunt gaan twijfelen aan God: 'Bestaat Hij eigenlijk wel?' Je kunt gaan twijfelen aan Jezus: 'Is Hij wel de Messias?' Maar God roept het ons toe, vanmorgen: 'Houd vol! Blijf Mij verwachten! In je persoonlijk leven. In je persoonlijke strijd en worsteling. En ook in de zucht van de hele schepping, die uitkijkt naar de terugkomst van Jezus.' Vandaag bevestigt God het nadrukkelijk: 'Ik hoor elk gebed, Ik weet wat je meemaakt. En ook al denk je misschien dat Ik afwezig ben, Ik ben bezig om een verrassing voor jou voor te bereiden. Een grote verrassing.' Misschien zie je er al iets van aan deze kant van de dood. Misschien zie je het later pas. Maar die verrassing, die komt!

5. Brood en wijn onderstrepen Gods trouw

En dit brood, gemeente, en deze wijn zijn tekenen van God. Brood en wijn herinneren ons aan de beloften van Jezus Christus: 'Ik ben met jou, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld. Ik laat je nooit los. Ik gaf Mijzelf helemaal voor jou. Blijf op Mij wachten! Blijf op Mij hopen! Blijf geloven, en haak niet af! Blijf trouw aan Mij! Want Ik, Ik blijf trouw aan jou!'

Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl